

*a szobájában. Egyenesen az ágyban.
Felelőtlenségnek tűnt, ha nem aggódik.
Mint az önsajnálát, ugyanolyan becsapás
a cinizmus is.*

2.

*Annakidején az iniciálék tövében volt ábítat.
Egy kis megspórolt idill.
Még ha hamis is, jól esett a szívnek, hogy ég.
S a küllem volt a dolgok hitele. A keret.
Olykor azonban a kódex visszabeszélt, mint a nyelv.
A mondandó megkérte a szereplőket, artikuláljanak szépen,
mert a kulisszák mögött nem mindenki ért a kvantum nyelvén.
A diktátorok néhány rémtett után a történelemre fogták,
hogy ölni muszáj. Nabukodonozor azután megtért.
Nagy Sándort elvonási tünetek gyötörték.
Lenin depressziós lett. Nietzsche megbolondult
az Antikrisztus megírása után. Hiába volt okos.
Mozart nagyon nebezen élt, pedig elképesztő zseni volt.*

*S talán nem is hallottak a legnagyobb nyereségről,
ami Pál apostol szerint az istenfélelem.*

Megelégedéssel nyakon öntve.

ACZÉL GÉZA

(szino)lira

torzósztár

ANGYAL

*ahogy a bizonytalan ködökbe visszatekintek első találkozásunk úgy esett hogy az
angyal régi szokások szerint kicsinyítve míg izgatott gyermekét valamelyik szülő fél-
revitte az ugyancsak megereszkedett nyílászárók párnatömítésein át észrevétlenül
beröpítette az apró karácsonyfát a kisasztalra aztán valahol valaki csengőt rázott a
meleg szoba felé majd az udvarra gyanútlan gyerekeknek jelezve hogy továbbröp-
pent már az égies keretbe az onnan légiesen leszálló alkat akit senki nem látthat ki
a jóság fátyolában örökösen csak hallgat néha ki-kiröppenne a szférák ábítatos ze-
néje mögül aztán mivel a mesék sose érdekeltek és tudtommal különös módon az ő
szárnyuk tanulságos vaskos reáliában ritkán rebbent hívőként banyagolható lévén
legközelebb nem találtunk egymásra csak a művészetekben fiatal ambíciókkal a ré-
giség irodalmát egyelőre nebezen fogva csodás egyházi festményekre csodálkozva*

kerestem hosszasan rejtelmét mit is akarnak a lassan táguló bit vásznain ezek a kis pufik végül öregedvén az ellentmondásos világ kezdett kötekedések nélkül egyre összeállni hiszen a lét peremén nehéz már bármivel vitázni

ANGYALI

miként egykoron a korbáccsal űzött rongyos szolgahad a nyelviségi kényszer röggős ösvényein a kikényszerített ihlet úgy halad kínos s sejtelmes céljai felé előbbi az emberhez méltó életnek kereteit nem lelé mielőtt lehanyaglik utóbbiból mikor már véglegesen kihűlnek a védteleneket butító önmutogató haknik ám a teremtés vágya az ereszkedő lélek mélyén még kiabál komoly szellemi környezetben kezdi lecsupaszítani magát a magány a szavak egyre inkább szikláknak zord homlokáról lepattannak nem érteve görbülő ujjaid még miért matatnak valami fontoskodó lírai kegyelem után amely megkönnyebbüléssel szövö át a tompaságba fojtott meddő délutánt az értelem különös szakadékát átugorva amelyben a hangulat milyen maszatolások után lehet angyali ha régóta bitetlenkedsz mikor angyal módra röpködnek feléd hamis dallamok a figura pedig miként a zseniálisan kétkedő régiségben hiába nézed nincsen ott csak híg konszenzusod látja mert nincs erőd hogy állandóan tüzelj a nagyvilágra melyben már protonokká zsugorodik a jelentés és minden fogalom gyorsan olvadó festék a vertikálisan elnyújtott ismeretlen térben

ANKÉT

a gyűrött asztalokon még néhány száraz pogácsa és félig nyelt műanyag flakonok a lepusztult csendélet kiégett piktorának itt lenne a legjobb alkalom hogy a szellemi meddőséget törékeny kompozícióba fogja amint az üresség utólag beszívárog színes luftballonokba és a tudálékosan előkészített tudományosnak mondott felkent napokon a negyedik dimenzióban az ankét görbe árnyéka óvatosan eloson a gyors feledés homálya felé ám úgy tűnik ebben az idegen világban vizuális kényszerét nem lelé az ecsethez szokott mester pedig a kiszögelési pontokba bebotlik az ő mészázó ideje is nemegyszer buja művésztelepeken amint nagy zabálások után ott is jókat szellentenek és tüzes szeszektől felkobilva heves párzásokba indulnak a nemek s piros arccal kielégülve hogy a továbbképzés az elvárt módon sikeredett a szürke hétköznapihoz fásulva hazaindulnak a laikusok többször hátramaradva a romokon kicsit még búgnak s irracionálisan pakolgatják jegyzeteiket majd másnap ki hőzöngését várja ki nyomasztó büntudatában akkora siket hogy fel sem fogja a ki-repülési ünnepeket melyek egyszer még fontosak a statisztikákba